

Зук 61

Дълбоко въ твоя погледъ се отсентя
тъга за миналото, свидно дете, —
тъга за онзи който преди мене
е галилъ тебъ, на своята радостъ цвете.

А въ тоя същи погледъ се преплита
новъ лучъ, на нова обичъ... И налита
сърдце ми ужасъ: Дали ще изясни
той сенките, или ще въ тяхъ изгасне?